

Architect blij met Cronenburgh Dorps met markante woningen

DOOR JAN HERMAN BAAS

LOENEN AAN DE VECHT - Cronenburgh, de nieuwe wijk van Loenen aan de Vecht, is nu al geslaagd. Ondanks de soms zeer uitzonderlijke architectuur, heeft de wijk een dorps karakter. Architect Jules Zwijsen, voorheen woonachtig in de Indische buurt van Amsterdam, is al vier jaar heel tevreden met zijn nieuwe woonplaats.

Heel gek is dat natuurlijk niet, want Zwijsen mocht zijn eigen huis aan de Bastertlaan ontwerpen. En toen dat zo goed lukte, klopte ook een aantal bureaus hem aan. Of hij datzelfde ook met hun huizen wilde doen. „De kracht van Cronenburgh is een goed stedenbouwkundig plan (het Rotterdamse bureau West 8). Dat komt misschien overdreven over, maar door de randvoorwaarden is het nu wel een eenheid. Het is net alsof het er al heel lang staat.” Strakke richtlijnen werden tien jaar geleden meegegeven door West 8, dat met zijn ontwerp een prijsvraag van de gemeente Loenen won. Het moest een wijk worden zonder voortuinen. De kaprichting van de huizen staat veelal dwars op de straat. De niet zo grote tuinen hebben muurtjes en geen veelheid aan schuttingen. Verder zijn er veelal natuurlijke materialen gebruikt. „Er werd zelfs bepaald welk deel van de erfafscheiding iedereen moest maken”, wijst Zwijsen in de richting van zijn achtertuin, waar naast de opvallend afgetimmerde berging/schuur vooral de verschillende soorten baksteen en muurtjes opvallen. Het geheel moest volgens de jonge architect vooral organische groei laten zien.

Loenen nam best wel een risico door in relatief korte tijd tweehonderd nieuwe woningen te bouwen aan de westkant van het centrum. Zwijsen noemt dat een 'forse uitbreiding' voor het

kleine Vechtdorp waar sinds de jaren zeventig niet veel meer bijgebouwd was. Achteraf is ook hij blij dat de gemeente voor kwaliteit is gegaan. Een toegangslaan, een poortwoning, hofwoningen rond een plantsoen met speeltuintje en een straat met een fiets- en voetgangersaansluiting met het oude dorp. De kinderen uit de nieuwe wijk lopen over een bruggetje naar school. Vanuit Cronenburgh is ook de C1000 in het kleine winkelcentrum niet ver. „Alle voorzieningen zijn hier én toch ben je heel dicht bij grote steden als Utrecht en Amsterdam. Het is fantastisch hier thuis te komen.”

Hyvespagina

Ook sociaal lijkt de wijk Cronenburgh succesvol. Bewoners hebben een hyvespagina. „Die sociale structuur was er al voordat er gebouwd werd. Dat kwam door de workshops die gehouden zijn in samenwerking met het stedenbouwkundig bureau en de gemeente. Iedereen moest daaraan meedoen.” Makkelijk was dat niet altijd, want na schetsfase, voorlopig en definitief ontwerp werd alles steeds grondig met alle deelnemers doorgesproken. De inrichting van de wijk en de woningen daarin mochten niet te veel afwijken van het oorspronkelijke plan. „Het was ook heel imposant om helemaal aan het begin zo'n grote maquette (1 op 100) te zien waarin alle huizen als blokjes waren opgeno-

Jules Zwijsen voor de zelfgetekende torenwoning waarin zijn gezin al weer vier jaar woont.

men. Daarin stonden zeventien 'specials' waarvan onze torenwoning er een is.”

En speciaal is de woning van Jules Zwijsen, balletdocente Olga van Koningsbrugge en hun twee kinderen zeker. Boven een woonverdieping die grenst aan de tuin, torent een huis met vier verdiepingen. De hoogte is ook van binnen door open ruimtes te beleven. Via een slaap-werkverdieping kom je uit bij de kinderverdieping. Zwijsen heeft daarboven grote ramen gemaakt. Net onder het kleine dakterras is een loungekamer ingericht met kleine allesbrander, versleten lerenbanken, televisie en geluidsin-

stallatie. „We hebben een moment overwogen om hier onze slaapkamer te maken. Je ziet aan de kant van de kerktoeren zonnepanelen, en boven de huizen in Cronenburgh ondergaan.” Wat vooral opvalt in mei, is de uitbundige groene weelderigheid van de Loenense omgeving, terwijl de wijk zelf nog een bakstenen uitstraling heeft. Aan de ene kant het golfterrein en het Amsterdam-Rijnkanaal, aan de andere kant de hoge bomen van de buitenplaatsen aan de Vecht. Alleen de kerktoeren kan zich qua hoogte meten met Zwijsens woning die ook niet toevallig een dak van leistenen heeft.

In het interieur moet de hoogte op elke verdieping voelbaar zijn.

FOTO'S STUDIO KASTERMANS

Uitzicht op het dorp (met kerktoeren achter de bomen).

Paspoort voor 'specials'

In het stedenbouwkundig plan van Cronenburgh zijn zeventien specials opgenomen. Dat zijn blikvangende huizen waarvoor bij de planning (in een paspoort) al randvoorwaarden voor hoogte, bouwvolume en materiaalgebruik zijn opgenomen. Zwijsens woning is het torenspitshuis genoemd. Te bouwen door een gerenommeerde architect. „Daarover heb ik wel even in mijn piepzak gezeten, want hoe gerenom-

meerd was ik zelf eigenlijk?” De plek van de woning inclusief toren op de kavel stond vast. De plaats van de schuur ook. Toepassing van kunststoffen, kalkzandsteen, betonsteen, -plaat of -pan en houtwolcementplaat waren verboden. De poorten van de tuin zijn van hout, smeedijzer of stripstaal. Verder is de voordeur opvallend omdat die uniek moet zijn (evenals bel en brievenbus) en bereikbaar via een stenen trapje.